

చక్రపాణి
ఇంద్రలాక
యాత్ర

ఇందుకు
కామకృష్ణ

ఇంద్రలోకం

దేవేంద్రుని మందిరం - ఇంద్రుడు కోపంతో బుసలుకొడుతూ అటూ యిటూ పచార్లు చేస్తూంటాడు...

రంభ చెంపకు చేయి చేర్చి విచారంగా ఆసనాన్ని ఆనుకుని నిలబడి వుంటుంది...

“అసలు నిన్ను భూలోకం పంపడం నా బుద్ధితక్కువ... ఆ నారదుడి మాట విని యింత అనర్థం తెచ్చుకున్నాను... ఎక్కడ దేవేంద్రలోకం! ఎక్కడ నీచ మానవలోకం! చీ చీ... చెప్పడాని కై నా నీకు సిగ్గులేదా రంభా!... నీవేనా యీవిధంగా మారావు!... ఎంత అవివేకం! ఎంత అవమానం!”

“ఇందులో అవమానం ఏమున్నది ప్రభూ! - మానవులుకూడా ఎంతటి ప్రతిభావంతులో మీకు తెలియక అలా మాట్లాడు తున్నారు... నిజమైన కళాసేవ చేసి తరించాలంటే మానవలోకం లోనే సాధ్యమవుతుంది. సరస్వతీదేవి అక్కడే స్థిరనివాస మేర్ప రచుకున్నది ... మానవలోకంలోని సుఖదుఃఖాలూ! సౌఖ్య సంతోషాలూ మనకు లేవనిపిస్తోంది ... అన్నీ వుంటేనే జీవితం అనీ, మనం అమృతం తాగి ఎప్పుడూ మత్తుగా పడివుంటామనీ, మన జీవితాలు ఎందుకూ పనికిరావనీ చక్రపాణిగారు చెప్తుండే వారు.”

“బుద్ధిహీనురాలా! అతడి పేరు నా దగ్గర ఎత్తకు. నా విరోధిని మెచ్చుకుని నన్ను అవమానిస్తావా!”

“ఇందులో అవమానించడం ఏమున్నది ప్రభూ!... మీ విరో ధుల్ని ఎంతమందిని నేను లొంగదీసి మీ పాదాలముందు పడవేయ లేదు! ... ఎంతమందిని తపభ్రష్టులను చేయలేదు!... కాని చక్రపాణిగారి విషయం అలా కాలేదు.”

“అంటే చక్రపాణి మానవతీతు డంటావా!”

“అనుకోవాలిందే! ... ఆయన మనిషి కాడు ... అయితే నా ఓటమికి అర్థం లేదుకదా ప్రభూ!...”

“మూర్ఖురాలా - ఆ సామాన్య మానవుడికి నీవు దాసోహం అన్నది చాలక నన్నుకూడా ఓటమిని ఒప్పుకోమంటావా!”

“అది ఓటమిగా నేను భావించడంలేదు ప్రభూ... చక్రపాణి గారి మంచితనం చూసి నా అంతట నేనే ఆయనదగ్గర వుండి కళా సేవ చేసి తరిద్దా మనుకున్నాను. నిజంగా నాదీ ఓ జీవితమేనా అని పించింది ... నామీద నాకు రోతపుట్టింది... ఎప్పుడూ మీ దర్బారులో నాట్యం చేయడం తప్ప నా జీవితానికి ఏ విధమైన అర్థం లేకుండా పోయింది ... అక్కడ అనేక విధాలయిన పాత్రపోషణలో నవరసాలూ నటనలూ చిందించే కళాజీవుల్ని గురించి విని నా మనసు ఉప్పొంగిపోయింది. చక్రపాణిగారిని వేష మిప్పించ మని నేనే అడిగాను. అందులోనూ మంచి బరువైన పతివ్రత పాత్ర యిచ్చారు ... నాకోసం వ్రాయించారు పాపం — నేను

ఎంత పాపిని! ... చిత్రం పూర్తి చేయకుండా మధ్యంలోనే వచ్చే శాను - ఆయన నా వల్ల ఎంత యిబ్బంది పడ్డారో! ... మోస గత్తె నని ఎంత నిందించారో!...

“చీ! జ్ఞానహీనురాలా!... యికా నీ వా భూలోకం మరచి పోలేకపోతున్నావా!... పైగా యిక్కడికి వచ్చినందుకు బాధ పడుతున్నావా;... నీవల్ల నారదాదులదగ్గర నా కెంత అవమానం!... ఆ నారదుడు వూరుకోడే!... ముల్లోకాలలోనూ నా యీ అపజయాన్ని చాటుతాడే!... యింతటైనా నీ వా భూలోకం సంగతి మర్చిపోయి నీ నిత్యవిధులు నిర్వర్తించు...”

“నావల్ల కాదు ప్రభూ! యిక నేను మీ దర్బారులో ఆడలేను. నేను భూలోకానికే పోతాను. నా కక్కడ కొత్తజీవితం కనిపించింది. నన్ను క్షమించండి; నన్ను వెళ్ళనివ్వండి...” రంభ కదులుంది ముందుకు ..... ఇంద్రుడు తటాలున అడ్డు నిలిచి “రంభా” అంటూ పెద్ద రంకె వేస్తాడు...

రంభ నిశ్చలంగా నిలబడి, “మీరు కేకలు వేసి ప్రయోజనం లేదు ప్రభూ!... నా నిశ్చయం మారదు... నేను చలనచిత్రాల్లో నటించితిరాలి ... నన్నాపకంండి...” రెండడుగులు వేస్తుంది.

ఇంద్రుడు మళ్ళీ అడ్డునిలిచి కోపంతోనూ, అవమానంతోనూ కంపించిపోతూ, “నీ నిశ్చయం మారదా, నీ పట్టు విడవ్వా?”

“విడువలేను... నా ఆశయం నెరవేరాలి... నేను ఒక గొప్ప నటి సనిపించుకుని - అటు భూలోకానికీ, ఇటు ఇంద్రులలోకానికీ కీర్తి ప్రతిష్ఠలు తీసుకురావాలి... రంభ కేవలం నాట్యకత్తేకాదు... అని పించుకోవాలి... అలాంటి పాత్ర యిచ్చారు చక్రపాణిగారు నాకు.”

“చీ, దౌర్భాగ్యురాలా!... ఆ సన్యాసి పేరెత్తకు నా దగ్గర...” “నారాయణ” అంటూ నారదుడు ప్రవేశిస్తాడు.

“ఏమిటి ఇంద్రా, రంభతో ఘర్షణ పడుతున్నట్లున్నావు... ఏమైంది రంభా?”

ఇంద్రుడు కాస్త చల్లబడి, “చూడు నారదా! భూలోకంనుండి వచ్చినప్పట్నుంచీ మళ్ళీ నే వెళతాను భూలోకానికీ అంటుంది,”

“నారాయణ... అదాకా వచ్చింది కథ నే నప్పుడే చెప్పాను గదయ్యా! ఆ మానవులు అసాధ్యులు - అందులోనూ ఆ సినిమా జీవులు అఘండులని... అయితే ఇంతకూ రంభ మళ్ళీ ఎందుకు వెళతానంటూంది!”

“ఎందుకా! నా విరోధి చక్రపాణి తీసే చిత్రంలో నటించడానికట...”

“నారాయణ... నిజమే. మరి పాపం సగంలో మనిద్దరం వెళ్ళి రంభను తీసుకొచ్చామాయే - అయినా మళ్ళీ వెళ్ళి లాభం ఏమిటి!... రంభకు బదులు ఎవరిచేతనో ఆ పాత్ర వేయించి చిత్రం పూర్తి చేస్తున్నట్లున్నాడే!...”

“ఆ!... నిజంగానా! హతవిధి!... నే నెంతగానో ఆశ పడ్డానే!... ఎంతో కష్టపడి నటించానే!... మీ వల్ల నా నటనా జీవితం నాందిలోనే యీ విధంగా అయిందే!... యిక నేను జీవించి ప్రయోజనం లేదు... నేను ఆత్మహత్య చేసుకుంటాను... నేను జీవించను...” అంటూ రంభ వెక్కిరిస్తోంది.

ఇంద్రుడు ఖంగారుపడిపోతూ “నారదా! ఇప్పుడేదిదారి! రంభకు పిచ్చి ఎలా వడులుంది!...”

“నీవు పిక్కరు తీస్తే వదులుంది...” “పిక్కరా!... అంటే?”

“అంటే ఏముంది ఇంద్రా... ఆ మానవులు చలనచిత్రాలు ఎలా తీస్తున్నారో అలాగే ఇంద్రులలోకంలో నువ్వు ఒక చిత్రకాల కట్టించు...”

“చిత్రకాల నేను కట్టించడమా! ఏమిటి నారదా మీ రనేదీ! అది మన కెలా సాధ్యం!...”

“ఆ వివరాలన్నీ చక్రపాణిని కనుక్కుంటేసరి...”

“నేనంటే కిట్టనివాడిని రంభకోసం ‘అన్యధా శరణం నాస్తి’ అంటూ అర్పించమంటావా!...”

“ఏంచేస్తాం ఇంద్రా!... మనకు తెలియని విషయాలు తెలిసిన వాళ్ళను అడిగితెలుసుకోడంలో తప్పులేదు...”

ఇంద్రుడు బరువుగా నిట్టూర్పు విడిచి. “అయితే యిప్పుడు నన్నేం చేయమంటారు నారదా!...”

“ఏంలేదు... తక్షణం ఆ చక్రపాణిని పిలిపించి యిక్కడే ఒక చిత్రకాల కట్టించే ఏర్పాటు చేయి... రంభకోసం నీవే యిక్కడ వ్రలనచిచిత్రాలు తీయవచ్చు... అందుకు కావలసిన పరికరాలూ, యితర వివరాలూ చక్రపాణి చెప్తాడు... అతడు ఎలా చెప్తే అలా చేయి... ఏం రంభా!...”

“అవును స్వామీ... మీరు చెప్పింది చాలా బాగున్నది... చక్రపాణిగారు మన ఇంద్రలోకానికి రావాలేగాని, వస్తే వారు మన కన్నివివరాలూ చెప్తారు...” అంటూ సంతోషంగా చెప్తుంది రంభ... కోపం దిగమింగుకుని కొరకొర చూస్తాడు ఇంద్రుడు...

“నారాయణ!... ఆ ఏర్పాట్లెవో వెంటనే చూడు ఇంద్రా!...”

“సరే ప్రారబ్ధం మహామహాలకే తప్పలేదు... ఇంతకూ ఆ మానవుడిని యిక్కడికి ఎలా తీసుకురావడం!... అతడు ఒట్టి మొండివాడే!... పిలిస్తే రాడే!...”

“విజయే!... పిలిస్తే వచ్చేమనిషికాదు - నిద్ర పోతుండే సమయంలో మంత్రశక్తితో తీసుకురావలసిందే.. నేను వెళ్ళాస్తాను...” నారాయణ.

భూలోకం

చక్రపాణిగారి గది... చక్రపాణిగారు నిద్రపోతుంటారు... నిద్రలో కలవరిస్తాడు... “ఏంకదది!... ఆడి కద యీడు కాపీ గొట్టాడు... అసలుకద చండాలం... గుండమ్మకద బాగ లేదన్నాడు గదాడు!...” అని గొణుగుతూ ఒత్తిగిలి పడుకుంటాడు... మంచం కదుల్తుంది.. మరుక్షణం అదృశ్యమౌతుంది...

ఇంద్రలోకం

చక్రపాణిగారికి మెళుకువ వస్తునే కండ్లకూడా తెరవకుండా మంచంపక్క టీపాయి వుండనుకుని సిగరెట్ డబ్బాకోసం చెయ్యి చాస్తాడు... పండ్లూ ఫలహారాలూ చేతికి తగుల్తాయి... గొణుక్కుంటూ లేచి కూర్చుంటాడు... ఎదురుగా ఒక పెద్ద వెలుగల్లే ఇంద్రుడు కనిపిస్తాడు... అంత వెలుగు చూడలేక ఒకచేయి కండ కడ్డంచుకుని విసుగ్గా

“ఎవర్నువ్వు!...” అంటాడు.

“నేను ఇంద్రుడిని...”

“అట్టనా!... అన్నరేగానీ నా సిగరెట్ డబ్బా చూశావా!...”

ఇంద్రుడు వెలవెలబోతాడు.

మరుక్షణం రత్నాలపెట్టెలో బంగారుచుట్టలు తెచ్చి చక్రపాణి గారికి అందించబోతాడు సేవకుడు.

“అబ్బే! యిదేంటి చండాలం! నాకు స్టేబిక్స్ ప్రెస్ కావాల... ఇంద్రుడు “చిత్తం” అంటూ అర్థం కాక సేవకుడివేపు చూస్తాడు... సేవకుడు అదృశ్యమౌతాడు...

యువ దీపావళి ప్రత్యేక సంచిక

“అన్నరే, నే నెక్కడున్నా నిప్పుడూ?”

“చిత్తం, ఇంద్రలోకంలో...”

అట్టనా!... అయినా నన్నెందుకు తెచ్చావ్ యిక్కడికి!...

అసలువ్వు ఇంద్రుడివేనా లేక వేషం వేశావా!...”

ఇంద్రుడు చిన్నబుచ్చుకుని, “వేషంకాదు... నేను దేవేంద్రుణ్ణి..”

“పైన ఆ ‘దేవ’ ఎందుకులే... ఒట్టి ఇంద్రుడంటే చాలా!...”

అన్నరేగానీ నా సిగరెట్ డబ్బా ఏదీ!...”

“చిత్తం, యిదుగో” అంటూ సేవకుడు చక్రపాణిగారికి సిగరెట్ డబ్బా అందిస్తాడు...

“అగ్గిపెట్టెదీ!...”

“తమరు దూమపానం చేయండి... నా శక్తితో దానంతట అదే వెలుగుతుంది...” అంటాడు ఇంద్రుడు.

“దీనికి నీ బోడికత్తెందుకూ?” అగ్గివల్లతో పోయేదానికి! ...

అగ్గిపుల్లెలిగించకపోతే సిగరెట్ తాగినట్టుండదు... అగ్గిపెట్టొకటి తెప్పిచ్చు...

చిత్తం...

మరుక్షణం అగ్గిపెట్టె చక్రపాణిగారి చేతి కందిస్తాడు సేవకుడు. చక్రపాణిగారు సిగరెట్ వెలిగిస్తూ, "అవునుగానీ, నా క్కాఫీ కావాలే. దొరుకదా!..."

"చిత్తం... తెప్పిస్తాను..." అంటూ ఇంద్రుడు సేవకునివైపు చూస్తాడు...

"అస్పరేగానీ, బాత్ రూమ్ మెక్కడా...." అసలు యిందా బాత్ రూమ్!...

"చిత్తం..." ఇంద్రుడు తిరిగిచూస్తాడు. ఇద్దరు సేవకులు వస్తారు...

చక్రపాణిగారు మంచం దిగి కాళ్ళు కిందపెడతాడు...

"అరెరె?" నా చెప్పలేయి!... యిదేంటి కాళ్ళకింద యింత మెత్తగుంది!...

"అది పూలరెక్కల రత్నకంబళం..."

"కాళ్ళకింద పూలరెక్కల కార్పేట్లంటి చండాలం... గొర్రె బొచ్చుది దొరకదు మీకూ..."

ఇంద్రుడు చక్రపాణిగారివేపు అయోమయంగా చూస్తాడు...

"అన్నట్టు రంభేదీ! బాగుందా!..." అని చక్రపాణిగారు

అడుగుతుండగానే రంభ ఒక స్తంభంవాటునుండి పరుగెత్తుకొచ్చి ఏడుస్తూ చక్రపాణిగారి పాదాలమీద పడుతుంది...

ఇంద్రుడు అవమానంతో ముఖం తిప్పుకుంటాడు.. చక్రపాణిగారు కాస్త యిబ్బందిపడుతూ, కాళ్ళు వెనక్కి లాక్కుని.. "యిదేంటి సినిమాలో శీనులాగా... లేలే.. బాగున్నావా... పతివ్రతేషం కావాలని కోరికోరి ఏసిందానివి సగంలోనే మాయమైనావే!..."

రంభ లేచి నిలబడి "అందుకే క్షమించమంటున్నాను... నా తప్పేదు చక్కన్నగారు. తప్పంతా వారిది," అంటూ ఇంద్రుణ్ణి చూపిస్తుంది... ఇంద్రుడు కోపాన్ని దిగమింగి తలవంచుకుంటాడు...

"సరేలే. దానికి నువ్వేడవడం ఎందుకూ!... ఎనకటికి ఎవతో మొగుణ్ణి గొట్టి ఏడ్చిందంట... పిచ్చెరుసగంలో నువ్వొచ్చినందుకు ప్రొడ్యూసర్ రేడవాలిగాని నువ్వేడుస్తావేం!... వుండు బాత్ రూమ్ కెళ్ళొస్తా..." అంటూ సేవకులవెంట నడుస్తాడు...

"ఎంత విరిసుడు!... ఎంత అరసికుడు!... చీ చీ చీ...." అంటూ తల కొట్టుకుంటాడు..

పారిజాతవనం

ఇంద్రుడు, రంభ, చక్రపాణిగారు ఆసీనులై వుంటారు. సేవకుడు నవరత్నాలు పొడిగిన పానపాత్రలో అమృతం నింపి తీసుకొచ్చి వారి ముందుంచుతాడు.. ఇంద్రుడు సగౌరవంగా

చక్రపాణిగారికి ఒక అమృతపాత్ర నందివ్వబోతాడు ... అది చూస్తూనే "ఇదేంటి .. చందాలం ... యిదెవుడు తాగుతాడు... నా కిదొద్దు... స్కాచ్ విస్కీ వుంటే తెప్పించు..." అని నసుగు తాడు చక్రపాణిగారు ... ఇంద్రుడు వెలవెలబోతాడు...

"అవును ప్రభూ!... చక్కన్నగారికి అమృతం అంటేనే అసహ్యం..." అంటుంది రంభ. ఇంద్రుడు రంభను మింగేట్లు చూస్తాడు. మరుక్షణం 'స్కాచ్ విస్కీ బాటిల్' గ్లాసుతో సహా చక్రపాణిగారి పక్కనున్న టేబిల్ మీద కనిపిస్తుంది. ఒక చేత్తో సిగరెట్ కాలుస్తూ మరొక చేత్తో విస్కీ గ్లాసు తీసుకుంటాడు. ఇంద్రుడు అమృతం సేవిస్తూ, రంభను కూడా తీసుకోమంటాడు. చక్రపాణిగారు కొప్పడతారు ఒద్దని సౌంజ్జతో చెప్పింది రంభ... ఇంద్రుడి కండ్లు నిప్పుకణాల్లా ఎర్రబడతాయి.

"ఇంతకీ న న్నెందుకు తీసుకొచ్చినట్టు ?... చెప్పనేలేదే!"

"మీకో ఒక గొప్ప పనివుండే తీసుకొచ్చాం చక్కన్నగారూ!" అంటుంది రంభ.

"నాతో మీ కేం పని !.....ఊ!.....అన్నట్టు నా కవతల పూటింగుండే !...పదిగంటలకి నే నక్క డుండాల్సే..."

రంభ అంగారుపడబోతూ, చక్కన్నగారు యి యి త్వరగా వెళ్ళడానికి వీలేదు. మీరు కొంతకాలం వుండి యిక్క నాకోసం చిత్రం తీసే ఏర్పాట్లు చేయించాలి... ఏది కావాలన్నా క్షణంలో సమకూర్చగల ఇంద్రలోకం యిది..."

"క్షణంలో మీ రేం జేసినా, కథనీ, లెక్చిషియన్లనీ క్షణం తయారుజేయలేరే... మాయం జెయ్యడం, మాయంగాడంలా తేలికపన్ను గావియ్యనీ... అయినా మీ కెందు కా స్టుడియోల పిక్కెర్లు - పన్నేనిపనిగాకపోతే ..ఊ!..."

ఇంద్రుడు తలపట్టుకుని ఒక్క నిట్టూర్పు విడుస్తాడు...

రంభ అనునయంగా కాస్త చక్రపాణిగారి దగ్గరకు జ "నాకోసమే చక్కన్నగారూ! భూలోకంనుండి వచ్చినప్పట్టు నాకు నటించాలనే కోర్కే తీవ్రరూపం దాల్చింది. మీ చిత్రం మీరు చెప్పినట్లు విని ఎంతో ఉత్సాహంతో నటించాను... ఎవ కలలు కన్నాను... కాని ఆ చిత్రం పూర్తి చేసే భాగ్యం న లేకుండాపోయింది..."

"దాని కింత గొడవెందుకూ !...మళ్ళీ నువ్వే అక్కడి కొ పోలా !... అక్కడే ఏదో ఒకేషం ఏస్తే పోయేదానికి, నీ ఒ దానికోసం యింతదూరంలో వేరే స్టుడియో ఎందుకూ..."

"పర్వాలేదు చక్కన్నగారూ! నాకోసం దేవేంద్రులు కావాలన్నా సమకూరుస్తారు... ఒక్క స్టుడియో ఏమిటి..."

"అస్సరేలే... ఇంద్రుడు నీచేతులో వున్నాడని నువ్వు స్టుడియోలు కట్టించొచ్చు... కాని యిక్కడికొచ్చి పిక్కెర్లు తీ డుండొద్దూ !... వైగా యిక్కడ ఏంగావాలన్నా అక్కణ్ణి

నాలా యె - ఎందుకొచ్చిన పీకులాట ... ఏదోవేషం యిప్పిస్తా...
(1...)

రంభ సంతోషపడిపోతూ -
“మీ రెలాచెప్పే అలా చేస్తాను చక్కన్న గారూ...”
అంటుంది...

ఇంద్రుడు గాభరాపడిపోతూ -
“అదికాదు చక్రపాణిగారూ! రంభ లేకపోతే ఇంద్రలోకంలో
ముంటుంది !...

“లేకపోతే పోద్ది... కళకోసం నీ పదువు పోగొట్టు
టావా!... నీలాంటోళ్ళు పిక్కెర్లనీ, స్టూడియో లనీ మొదలెడితే
కాస్తా కంపొద్ది... గవర్నమెంటోళ్ళు సినిమాలు తీయించిన
టది...”

ఇంద్రుడు ఏం సమాధానం చెప్పాలో తోచక రంభవైపు
స్తాడు ...

“పోనీ వారు యీ విషయంలో కలగజేసుకోరులెండి ...
సం చెప్పినట్లు వింటారు ... అన్ని ఏర్పాట్లూ మీరే చేయండి
క్కన్నగారూ ...”

“యిది పెద్ద పీకులాటేనే! .. నా కక్కడ మాటింగుండే !...
స్కంఠా ఏం ఖంగారు పడుతున్నారో!... యిదంతా ఒక్క
జులో జరిగిందికాదే!... అయినా యిప్పు డెంటనే పిక్కెరు తీయ
నికి యిక్కడ మీ కేంవుంది! .. ఎట్ట దీస్తారంట!...”

రంభ, ఇంద్రుడు ఓకరిముఖాలు ఒకరు చూసుకుంటారు
స్రంగాక ...

“అంటే చిత్రకాల లేదని అంటున్నారా !!” అని అడుగుతుంది
భ...

“స్టూడియో లేకపోతే ఏంటే .. బాడ్డోర్లోగూడా తీసుకోవచ్చు
త్తం పిక్కెరు ... ఊ!... అదిగాదు గానీ, మిగతా ఎన్నో
కాగదాంట ... అసలు కథేదీ !...”

“మీరే చెప్పండి చక్కన్నగారూ ఏంకథ బావుంటుందో !...”
టూ ఉత్సాహంగా ముందుకు వంగి కూర్చుంటుంది రంభ...

“బాగానేవుంది ... మాకే మంచి కథ ల్దొరక్క అవస్తగా
ంటే నీ కేం జెప్పేది ... మీరే చెప్పండి ...”

రంభ ముఖావంగావున్న ఇంద్రుడివైపు చూస్తుంది ...

ఇంద్రుడు లేచి ఉత్సాహం తెచ్చుకుని “మామూలు కథలకంటే
స పురాణగాధలే మేలంటాను చక్రపాణిగారూ ... ఎందువల్ల
తే - వాటివల్ల పుణ్యమూ, పురుషార్థమూ లభిస్తుంది... దేవదాన
వైరమనేది యుగయుగాల సమస్య ... అటువంటి కథా
వు తీసుకుని, రాక్షసులు దేవతలను పెట్టే బాధలతో కథంతా
పి....”

“చెత్త జేస్తా నంటావ్ ... అంతేగా !... అస ల్నువ్వు

ఎటువంటోడివంట! .. ఆ తల్లెని రాక్షసులు అరణ్యాలూ,
కొండలూ, గుహలూ పట్టుకుని బ్రతుకుతుంటే, వాళ్ళని జూసి
నువ్వు యింత దూరాన్నించే ఒణుకుతుంటేవి ... ఊ!...
వాళ్ళొచ్చి నిన్నేం అవస్తలు పెడుతున్నారంట!... అసలు వాళ్ళు
తల్చుకుంటే విన్ని క్షణించి ఎప్పుడో పీకేసేవాళ్ళంటా నేను...”

ఇంద్రుడు చిన్నబుచ్చుకుని వెనక్కి జరుగుతాడు...

రంభ సంభాషణ మార్చడానికి ప్రయత్నిస్తూ...

“పోనీ మన బృహస్పతులవారిచేత వ్రాయద్దామా...”
అంటుంది ..

“ఏంటి! నీ జాతకమా!... సినిమాకథ ఆ ముసలో డే
రాస్తాడు!... ఆయన్రాస్తే ఆయనలాంటోళ్ళు జూశాల్సిందే...”

ఇంద్రుడు కాస్త భయపడుతూనే “చూడండి చక్రపాణిగారూ!
భూలోకంలో కత్తియుద్ధాలూ, నాట్యాలూ వుంటే చిత్రాలు రాణిస్తా
యని రంభ చెప్పింది... మరి మనకు రంభతోబాటు ఊర్వశీ,
మేనకా, తిలోత్తమాది నాట్యకత్తె లెందరో వున్నారు —”

“వాళ్ళాడితే ఎవుడు జూస్తాడు నువుదప్పితే ... ఏ నాటిమేనక!
ఏనాటి తిలోత్తమ!... నీ దగ్గర ‘పెన్షన్’ తీసుకుని బతికే
ఆ ముసలోళ్ళచేత ఏం ఆడిస్తావులే ... ఏదన్నా నెంటిమెంటుం
డాల కథలో... లేదంటే గుండమ్మకథలాగానన్నా వుండాల...
అయ్యన్నీ మీ రేం తీస్తారుగానీ, ఏదన్నా గొప్పొడికథ తీస్తే
బాగుంటది ... ఊ!...”

“గొప్పవాడి కథ?... గొప్పవాడి కథంటే!...” అని ఇంద్రుడు
పూ ర్తిచేయకముందే —

‘నువుగాదులే... ఏదన్నా గొప్పగుణాలుండే రాక్షసుడికథ తీస్తే
బాగుంటది .. ఊ!...”

ఇంద్రుడు కోపంతోనూ అసమానంతోనూ కంపించిపోతాడు
లోలోపలే ...

రంభ కాస్త గాభరాపడుతూ —

“అదికాదు చక్కన్నగారూ, గొప్పగుణాలు రాక్షసుల్లో ఎలా
వుంటాయి!... దేవతల్లో వుంటాయి...”

“అని మీరు చెప్పకోవాలిందే... గొప్పగుణాలుండే రాక్షసు
ల్లెరూ? చెప్పమంటావా! — ఊ!... బలి నీసుకో!... బలి ఎట్టాం
టోడు! .. ఊ!... ఎంత గొప్పోడు!... ఆడి కాలిగోటికి పోలే
మీయింద్రుడు!... వాడు తనకంటే గొప్పొడవుతున్నా డనంగానే
వాణ్ణి పాతాళానికి తొక్కించినదాకా నిదరబోలేదే యితను... బలిని
పాతాళానికి తొక్కినా అతనికి ర్తి ఆకాళానికి ఎగిసింది .. ఊ!...
యీరోజు బలి గొప్ప దాతంటారుగాని, ఇంద్రుణ్ణెవురు జెప్ప
కుంటారు!... సోదిలోగూడా రాడే! .. ఊ!...”

రంభ ఇంద్రుడిముఖం చూస్తుంది... ఇంద్రుడు అగ్ని పర్వతంలా
కుములుతుంటాడు లోలోపలే... రంభచూపులు కిందికి దించుకుని.

“మరి బలిచక్రవర్తికథకు మాటలూ, పాటలూ కావాలిగా...
వాళ్ళంతా...”

“అక్కణ్ణించి రావల్సిందే... అంతేగాదు యికా శానామంది
రావాలి... బెక్వీషియన్లు, మ్యూజికోళ్ళూ, కెమెరా, సౌండ్
ఎక్విప్ మెంటూ, లైట్లు, లైట్ బాయిసూ, ప్లేబేక్ వాళ్ళూ, మిగతా
ఆర్టిస్టులందరూ అక్కణ్ణించి రావల్సిందే... యిక్కడో శ్వేవరూ
పనికిరారు...”

“ఎందుకని చక్కన్నగారూ...? యిక్కడగూడా ఎందరో
కళాకారులున్నారు...!” అంటుంది రంభ కాస్త రోషంతో...

“వుండొచ్చుగానీ, మా ‘నేటివిటీ’ రాదుగా! అట్టనుకుంటే
మద్రాసులో ఆర్టిస్టులూ, బెక్వీషియన్లు లేకనా - ఎక్కడా దగ్గి
ర్నంచీ బొంబాయినించే రావాలంటారు - మెద్రాసులో హిందీ
సిక్చర్ తీసే బొంబాయిళ్ళంతా... ఎవడి భాష వాడికి గొప్ప...
ఊ...!...రంభ తప్ప మిగతా అంతా మా వోళ్లు రావల్సిందే...”

అని చక్రపాణిగారు అంటూండగానే అయిదుగురు గంధర్వులు
'అర్క లైట్లు'లా కండ్లు చెడిరేంత వెలుగుతో అక్కడ ప్రత్య
క్షమై ఇంద్రుడు చెవులో ఏబో చెప్పారు—

వెంటనే ఇంద్రుడు రౌద్రాకారంతో చివాల్చు లేచినిలబడి
“ఔరా! నే నెంత మూర్ఖుణి! మతిలేని రంభకోసం నా వివేకాన్ని
కోల్పోయాను. అజ్ఞానంలో పడి అంతా మర్చిపోయాను.
నా ఇంద్రత్వాన్నే కోల్పోయే పరిస్థితికి జారిపోయాను. ఈ అనర్థం
అంతా యీ దౌర్భాగ్యురాలు రంభవల్ల జరిగింది,” అని ఇంద్రుడు
ఆవేళంతో అంటూంటే చక్రపాణిగారు తాపీగా మిగిలిన విస్కీ
చివరిగుటక తాగి గ్లాసు తేబిలుమీద పెడతారు.

రంభ గజగజా వణుకుతూ నిలబడుతుంది - ఇంద్రు
శపిస్తాడోనని.

“అంతేకాదు దేవేంద్రా, యీ మాయలమారి, మానవు
యిక్కడకు రప్పించగలదు. తర్వాత మనకు స్థానం
మానవులంటే వానరజాతి. ఇంద్రలోకం ధ్వంసం
ఇతడిని తక్షణం పంపివెయ్యండి,” అంటూ గం
చెప్తుండగానే.

“ఇదుగో యీ క్షణమే,” అంటూ ఇంద్రుడు మం
మత్తుగా కూర్చున్న చక్రపాణిగారి చెయ్యి పట్టుకొని ఆసం
లాగి కింద పడేస్తాడు.

తనగదిలో మంచమీద నిద్రపోతున్న చక్రపా
దబుక్కున మంచమీదనుంచి కిందపడి గొణుక్కుం
కూచుంటాడు.

* * *

మామూలుప్రకారం 'యువ'కు దీపాపళి కథకోసం -
చేళారు చక్రపాణిగారు - తనే నేరుగా వచ్చి అడగాలనుకు
రావడానికి కాలు బెణికి నడవలేకపోతున్నాననీ చెప్పారు.

“బాత్ రూంలో జారిపడ్డారా?” అని అడిగాను. “అబ్బే
మంచంమీదినించి ఎవరో తోసేసినట్టు పడ్డాను - ఎప్పుడ
దట్టా,” అన్నారు నవ్వుతూ.

నాకూ నవ్వొచ్చింది. బహుశా చక్రపాణిగారి విరోధి!
తోసేసివుంటాడు అనుకున్నాను. “రంభా - చక్రపాణీయం”
వచ్చి...దాని అనుబంధమే యిది.